

Cinci minute cu

TRAIAN IANCU

A fost reluată recent opereta *Plutașul* de pe Bistrița. Cu acest prilej, am adresat poetului Traian Iancu, autorul libretului acestei populare operețe, câteva întrebări - la care domnia sa a răspuns cu multă prietenie.

— Cum ați primit inițiativa reluării opereței dumneavoastră?

— Îți mărturisesc sincer, cu oarecare surprindere și cu multă emoție.

— De ce surprindere, de ce emoție?

— Această operetă, a lui Filaret Barbu și a mea, a constituit la premiera ei, acum douăzeci de ani, un moment în evoluția creației originale; un fel de mică bătălie, pentru că erau destui neîncredători în posibilitatea de a aduce pe scena Teatrului de Operetă o altă lucr. o altă problematică, un alt stil muzical, decât cel consacrat de opereta clasică vieneză, maghiară, franceză.

— Înțeleg că ați întâmpinat și greutăți?

— Neînchipuite. Dar nu neapărat de natură administrativă. Sau nu numai administrativă. Știind atunci că mă angajez într-o competiție în care lipsa mea de experiență nu-mi acorda prea multe șanse, am căutat să fiu foarte exigent — cu mine însumi, în primul rând. Am rescris de paisprezece ori libretul acestei operețe, pînă am considerat că am realizat o formă apropiată de cea definitivă.

— Și pe urmă a fost tot atât de greu?

— Pe urmă, nu, pe urmă a fost mai simplu, mi-a trebuit numai foarte multă răbdare. Mai greu mi-a fost cînd, după treisprezece stagioni neîntrerupte, șeful reprezentațiilor a fost curmat.

— Se epuizase, cumva?

— Nici pe departe. Dar nu prea făcea parte din categoria de preferințe a conducerei teatrului.

A trebuit să vină tînărul muzicolog Petre Codreanu la direcție pentru a fi reconsiderată radical atitudinea teatrului față de crea-

ția originală. Pe această linie se înscrie și reluarea, după șapte ani de întrerupere a „*Plutașului*”.

— Cu succes?

— Cu un neașteptat interes din partea publicului. De aici, și surprinderea mea și, evident, emoția.

— Veți continua să scrieți pentru Operetă?

— Acum, da. Deși nu prea am răgaz. Ocupațiile mele din cadrul Uniunii Scriitorilor nu-mi lasă mult timp pentru scris. Aștept să-mi văd în librării două volume, rod al strădanilor din ultimii ani — unul în editura Cartea Românească, celălalt în editura Dacia — pentru a relua și realiza versiunea definitivă a unui mai vechi proiect de libret, inspirat din viața lui Vasile Alexandri, și intitulat provizoriu „*Steluța*”.

— Cine va compune muzica?

— Florin Comișel.

— Scena, într-un înțeles mai larg, nu vă ispitește ca scriitor?

— Sigur că da! Vezi, opereta, cu specificul ei, mi-a impus o anumită rigoare a scrisului, alte exigențe, m-a chinuit de-a dreptul, dar mi-a și dat prilejul să constat ce covârșitoare satisfacție oferă contactul imediat și direct cu cel cărui scriitorul i se adresează. De aceea, mă gîndesc foarte serios să scriu pentru teatru.

— Aveți vreun proiect?

— Revăzînd „*Plutașul*” după atîția ani de cînd l-am scris, mi-am dat seama că libretul este realizat pe un miez dramatic solid, plin de adevărul vieții, fertil, eventual pentru o piesă de teatru. Dacă aș găsi un teatru interesat să colaboreze cu mine, aș putea realiza în scurtă vreme acest proiect.

— Aveți în vedere un anumit teatru?

— Da. Un teatru situat într-o zonă apropiată localui unde se petrece acțiunea: Teatrul „*Bacovia*” din Bacău.

V.M.